

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

L ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

locus est in Gallia Cisalpina: nō amplius centū septuaginta stadiis: circuitu patēs. Raudensis hūc Comēsem esse lacū affirmat. qd qdēz Lauren. Valla improbat: illū vt solet: auidi? carpēs: vep: nō Raudēsis cōfrater meus: sed Laurē. ipe fallit. Nā Catul. illū Comēsem esse lacū inuit: cū ait scribēs ad Cæciliū. Veronā veniat noui relinquēs Comi mœnia: lariūq; litus. Idem cōfirmat Strabo li. v. cū ait. Lariū lacū ab Adua fluuiū: q in illū cadit augeri: q fluuius postea ī Eridanū nō lōge a Cremona influit. Et Virg. Lacus galliē Cisalpinē memorās ait in georg. Telari maxie: iteq; fluctib; ac fremitu assurgēs Boenace marino: vbi Probus ait. Larius lacus est: q Insubres tāgit: & puenit vsq; Comū opidū. Lar mascu. gñis est. Lares: vrbs est inter Ampsagam fluuiū: & Trabacā Aphricē ciuitatē: teste Ptolem. Lar vel laris: fluuius est scelicis Arabiē: vt idē Ptole. ostēdit. Larix arbor p i scribit. et si p elarex Vgutio scribēdū tradat: & corripit in obliquis ri syllabā. Luca. lib. ix. Et laries: fumoq; grauem serpētib; vrunt. Latebra & latibulū in vno fcatō accipi pnt. Raro tū singu. nu. Latebra cōperit. q in numero Lucan? ptulit: cū dixit lib. v. Cedēdum est bel lis: quoz tibi tuta latebra. & Ouid. Metamor. iij. Et multis latebra opportuna fuitis. Lateo tes actō & diō iūgitur. Vir. li. gnei. i. Nec latuere doli fratrē Iunonis & irē. Luca. Tu mi hi causa lates: & i Caprū tradit Agas? Late re fcat aliqd abs cōsum esse: ac etiam late patere vt est apud Vir. Et scuta latētia pdunt. i. late pa Lateranē. Regre in dictiōe Lateranū (tenua. Lateranū & lateranā plali tū nu. declinari pōt. Vñ in legēda scī Siluerij legi. Veni ad portā q appellat Afainria iuxta lateranas: loc? est in Latex tā fce. q mas. gñis apud anti- (Roma. quos fuit: vt Caper & Probo attestant: & tā vi nū q aquā significare habet: auctorib; Pōpeio & Seruio. Virg. li. eneid. i. Regalis inter mēsas laticēq; lyēū. Idem. Sparserat & latices simula tos fontis Auerni. Latibulo neutrale. & latibulor deponēs: referen te Marcel. ptulit Neuius: cum dixit. Noctē vt opertus amictu latibulor. Publij luctatorib; pgre dere. et ne qs latibulei prospice. Latibulor. Regre in dictiōe Latibulo. Latibulū. Require in dictiōe Latebra. Latro cōis ge. est: testib; Prif. & Ser. sup lib. xij. gnei. Et vt tradit Varro: Latrones a latere dicti sunt: q si laterones. qā circa latera esse leguntur quos etiā Satellites vocāt. At pō Serui? a λατρεω: qd seruire fcat deriuatū vult esse vo cabulū. Nā (vt ait) latrones mercede obsequi & seruire dicunt. quod etiā cōfirmare videtur Pompeius dicēs. Latrones dicūt cōducti mi

lites. Mos aut erat: vt hos impator circa se haberet: & primos mitteret ad omne discrimen.

L ante AN

Lauo uas prima. & lauo uis tertia piug. declina ri potest: testib; Marcel. & Prif. Vir. georgi. iij. Lauit improba teter: ora cruor. Hora. sermo. v. Ora manusq; tua laui? Feronia lympha. Nā laui? & lauit pntis sunt tpis: cū in pteri to la syllaba pducta sit. Lucil. li. v. Lubrica p luuie larga: lauere humida saxa: infinitū est ter tiē piuga. Prime piugatois lauo facit in pterito lauui. in supi. lauati. tertie aut format pteritū laui: supinū lotū vel lautū. Terē. in Eunuchō. Abcūt lauatum prostrepūt. Hora. sermo. vi. Astubi me fessum sol acrior ire lauati: admo nuit. Ouil. Fastoz. iij. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Inde Lotor & lotio. lauator & lauatio. Hiero. in Ecclastico. c. xxxiij. Qui ba ptizatur a mortuo: & iteq; tangit mortuū: qd prodest lauatio illius. Cice. ad Varro. Si min? persequar in Cumanū: & ante te certiorē faciā vt lauatio parata sit: hoc est balneum

Laurea. Regre in dictiōe Laurus.

Laurens. Ibidem.

Laurētis. Ibidem

Laurentum. Require ibidem.

Laurus arbor secūdi & quarti ordinis est: testi bus Probo & Prif. & tā mas. q scēmi. gñe vete res ptulerunt: testib; Capro & Probo. Hæc & laurea dī. Horat. in. ij. carmi. Tū spissa ramis laurea feruidis. Laurea item corona vocat ex lauro: qua et hedera coronari poerē pfucuerāt Laurēs & hic laurētis a Laurēto ciuitate decli nari potest: teste Prif. Enni? in annalib; Quos hoies quodā laurētis terra recepit

L ante E

Lea. Require in dictiōe Leo.

Leander & leandr? in recto declinari pōt. Mar.

Cum peteret dulces audax leandros amores.

Idem. Quod nocturna tibi leandre pepercerit

vnda: proprium fuit viri nomen.

Leandrus. Require in dictiōe leāder

Lebes mas. & fce. ge. est. Oui. heroidū. Viginti

fuluos operoso ex ære lebetes. Vir. li. gnei. v.

Tertia dona facit geminosq; ex ære libetes. Hie

ro. in Ezechiele. c. xi. Hæc est lebes: vos aut car

nes. Et paulo post. Hi sunt carnes: & hæc est le

bes. Nonnunq; a λεβητος actō græco: nī etiā

hæclebera formauerūt. Hiero. in lib. Paralipo

menon. ij. cap. xxxv. Pacificas vero hostias co

xerunt in lebetis & cacabis & ollis: gen? est va

sis Aenei: teste Porphyrio sup li. ix. Iliados.

Lebera. Regre in dictiōe lebes

Lectus secūda & quarta declin. declinari pōt: teste

Prif. Vnde Plau. ait in Amphitriōe. Prius abis

q lectus: vbi cubuisti coaluit loc?

Legna. Reg. in dic. leo.

Lex. Ibidem

K

Lego gis terne pugi. græcū qdem vocabulū pri-
mā corripit syl. Sta. li. Theb. i. Sic anios longe
relegēs alpheos amores. **Lego** pſa detinet fca-
ta. Vñ verſus. Fur autē: virgo flores: mare na-
uita: libros. Clericus equo ce ſingula qſq; legit.
Lego gas primē pugi. primā ſyl. pducit. Stati⁹
in Achilleide. Allegantq; ſuos vtroq; ex ſan-
guine diuos. Tibull⁹. Illa equidem ornatu cau-
ſas tibi diua relegat
Legumē & legumētum in vna ſcātione dici po-
teſt: & producit gu ſylla. Iuue. ſaty. xv. Et ven-
tri indulſit non omne legumen
Lembus tam ſce. q̄ maſ. gñe veteres ptulerunt:
teſtib; capro & Probo: gen⁹ ē nauiculę. Limbo
cū i latino ſcātione eſt: q̄ veſtitiū extremitatē ambit
Vir. li. gnei. iij. Sidoniā picto chlamidē circum-
data limbo. & format dinutiue limbū⁹ & lim-
Lemures plu. tñ nume. maſ. gñe. & (bellus.
lemuria neutro declinari poteſt: nocturne qdā
erāt quiritū viſiones. Hora. in epiſto. Noctur-
nos lemures: portētaq; Theſſala rides. Oui. in
Faſtis. Ritus erat veteris nocturna lemuria ſa-
cri: vbi mei gratia mu ſyllabam produxit.
Lemuria. Require in diſtione lemures
Lena. Require in diſtione leno.
Leneus. Require in diſtione lernus.
Lenio nis facit i futuro indicatui modi leniā &
lenibo. Prop. Lenibū tacito vulnera nra ſono
Lenitas et lenitudo i vno ſig. dici pteſt. Marcel.
Lenitudo. Regre in diſtione lenitas
Leno eſti habet ſcēm. lena: cōis tñ gñis eſt: teſte
Prif. Mar. Qui ne leno potes: nec comellator
haberi. Iuue. ſaty. vi. Aut apud Iſiac poti⁹ ſa-
raria lena. **Leno** format p diminutionē lenū-
culus et lenulus: teſte Prif. Plau. in Pœnulo. Ita
vt hęc corpi dicere lenule de illa pugna. **Lena**
cū a diphthongo: gen⁹ eſt veſtimēti diſtū a la-
na: vt tradit Var. de ling. lat. a quo etiā primā
diphthōgi vocalē aſſūpſit: quā nōnulli chlæ-
nā appellāt: vt in ipſa diſtione vidimus. Perſius
Hic alq; cui circa hūeros & hiathina lana eſt
Lenulus. Require in diſtione leno
Lenunculus. Require ibidem.
Lens ſce. gñis. & lentis in reſto: teſte Prifci. vete-
res ptulerūt: gen⁹ eſt leguminis. **Lens** hui⁹ diſ
in alia ſcātione: q̄ nota eſt. ſcēm. etiā gñis eſt. &
ſi Vgurio maſcu. tradat eſſe gñis. Seren⁹. Vñ
da maris capiti lendes deducit iniquas
Lentis. Require in diſtione lens
Leo cōis gñis eſt: teſte Ser. ſuper li. xij. gnei. Et ſi
p ſcēmia etiā leana cū a diph. dicat & lea: teſ-
tibus eodē Ser. & Nonio. Vir. geor. iij. Catu-
ſorę oblita leana. Sta. li. Theb. x. Vñ lea: quam
ſcētā ſeūo preſſere cubili. Oui. li. Meta. x. Pēt⁹
& ora lea caudāq; dracisō habebat. **Lea** item
inſula qdam eſt iuxta Cyrenaicā Aphricæ re-

gionē: teſte Prole. **Lea** pſalis tñ nu. vrbs eſt in
Aphrica: vt idem Ptolemęus oſtendit.
Lepor & lepos i reſto declinari poteſt: dñ in ver-
bis venuſtas: & pducit in obliquis po ſyllabā
At vero lepus po ſyllabā corripit. Vir. geor.
ij. Auritoſq; ſeq leporēs: tñ ſigere damas: aial
eſt pncipioſiſſimū: quod ſcēmino etiā gñe (vt
Caper teſtis eſt) veteres protulere.
Lepos. Require in diſtione lepor.
Lepra græcū ē vocabulū. neq; ex prurigo: & leo-
les pponit vt cū Catho. ridicul⁹ ſcōnauit Vgu.
Lerna. Require in diſtione lernus.
Lernęus. Require ibidem.
Lernus ppruū fuit nomē regis. **Lerna** regiſcula
qdam eſt in Archadia a lerno rege cognōiata.
A qua ſit lerna: cū a diphthongo. Vir. lib.
gnei. viij. **Lernęus** turbā capitū circūſtetit an-
guis. **Lerna** abſq; r cū a diphthōgo i media
ſyllaba: cognomē eſt Bacchi. a ληρος: quod
eſt torcular diſtū: et producit mediā ſyllabam
Vir. geor. ij. Huc pater o lena: veni
Leſbius. Require in diſtione leſbos
Leſbos inſula ē. a q̄ ſit leſbi⁹ & leſbous: bo ſyl.
pducta. Hora. Oda. i. Age dic latr um barbie
carmē. **Leſbio** pñū modulate ciui. Idē in. i. car-
mi. **Leſboū** refugit tēdere barbizon: hęc inſula
alio noīe Mitylene vocat: & ē in mari Aegeo.
Leſbous. Require in diſtione leſbos
Leſifico. Require in diſtione leſificor
Lethes. Require in diſtione letum.
Laticia cū a diph. & lēitudo in vna ſcātione di-
ci pōt: teſte Nonio. Vñ Accius ingt. Quanta i
venando affectus eſt lēititudine: p lētica
Lēitudo. Require in diſtione lētica.
Lētico. Require in diſtione letor.
Lēto. Require in diſtione letor.
Lētor cū a diph. ſcribit: & tā grō q̄ abltō iūgiū
dicte Vir. li. gnei. xi. Nec veterē memini lētor
ue malorę. **Lētico** p lētor ponit: teſte Nonio
Sifennā inducēte dicentē li. hiſt. iij. Vtrū ne vi-
ri cultu erga ſe morialiū lētificāt. Antiqui etiā
Lēto letas p lētico ptulerūt. vt ſcribit Noni⁹
q̄ & Liuiū reſert dixiſſe in Aegyſto. Sane ocu-
los ſpecie lētauſti oprabili. Et Accius ait. Et te
vt triplici lētare bono. id eſt lētificarem.
Lēto. Require in diſtione letum.
Letum mors abſq; a diph. ſi Prifci. crediū ſcribi
debet. Nā (vt ait) a letū ſupino huius verbi leo
lec deriuat. At vñ Apuleius a luo luis diſtus
tradidit. ideoq; cum a diph. ſcribi pcepit. Var-
ro autē & Feſtus a λήθη: qd eſt obliuio dedu-
ctū volūt. Quod ſi vñ eſt abſq; diph. & cum
th aspirato: lethū ſcribendū eſt. neq; a leo les:
neq; a lino nis λήθη obliuio deſcēdit: vt Vgu-
tio ſcōnauit: ſed græcū magis eſt vocabulū:
& græcavocabula etymologiam latinam non

sapiūt: vt testis est Seruius: palus est infernalis.
 & interpretat obliuio: vt scribit Festus. Ab eo qd
 est lectū sit Lero tas ybbū. Oui. de Ibide. Vtq;
 licurgidem lœrauit ab arbore natū. Lethes cū
 th aspirato fluuit est Aphrice: teste Solino: vel
 Hifanię. vt Ptole. oñdit & Strabo. de quo Lu/
 ca. lib. viij. Quā iuxta lethes tacitus perlabitur
 amnis. Hic & alio nomine linea vocat
 Leucothea huius leucotheg cū exili & th aspira/
 to seqñte scribit: hec Cadmi filia fuit: de q me/
 minit Oui. cū dixit. Leucotheaq; deū cū matre
 Palæmona dixit. Hec leucothoe huius thoes cū
 exili & th aspirato seqñte o filia fuit Oceani.
 cui meminit Oui. li. Meta. iij. dicēs Tpe leuco/
 thoe multaz obliuia fecit: genus odorifere.
 Leuis. Require in dictione leuo.
 Leuitas & leuitudo in vno fcatō vsurpat: teste
 Marcel. Cice. Tuscu. iij. Eamq; quā leuitatem
 nos dicimus viciose leuitudinis nō ē appellat.
 Leuitudo. Regre in dictione leuitas
 Leuita. Require in dictione leuitas
 Leuites & leuita i recto dici pōt: & diaconus vocat
 Leuo uas qñ exonerare fcat vel sustollere: pri/
 mā corripit syl. Vir. in Bucu. Ego s te false le/
 uabo. Oui. li. Meta. viij. Ille cruore suo: subito
 tñ alleuat artus. Inde fit hic & hec leuis & s le/
 ue prima syl. correp. Vir. li. gnei. xij. Corytiq;
 leues humerz: & letifer arcus. Hora. Effutire le/
 uis indigna tragœdia versus. Leuo uas cū po/
 lire seu cōpilare fcat: primā pducit syl. neq; cū
 æ diph. annotat: vt qdam voluerūt. Nā apud
 grecos cū ei diphthogo scribit: q a latinis ia e
 lōgum cōuertit cōsuevit. Statius li. Thebaid. i.
 Pars teretes leuare manu ac disponere mensas.
 Hora. Nimis aspera sano: leuabis cultu. Inde
 hic & hec leuis & hoc leue: le syl. pducta. Vir.
 in Sileno. Et spē in leui quesisset cornua frōte.
 Persius. Troilus exultat tibi p subfella leuis:
 leue. Sed podice leui. Scindūtur tumide medi/
 co ridēte mariscæ. Male igit legūt minores il/
 lud Genesis. cap. xxvij. Nostī q Esau homo pi/
 losus sit: & ego leuis. vbi haud dubium leuis
 legendum est.

L ante IB & IC & ID

Libanum. Require in dictione liban⁹
 Liba. Require in dictione liber.
 Liban⁹ cum i latino scribit: mons est Syrię: teste
 Ptole. Fœmi. aut gñis: arbor est libanus: quæ
 a Hieronymo mal. gñe ponit. Ait enim in Ec/
 clesiastico: cap. xxij. Et quasi libanus nō inci/
 sus vaporauit habitationē meā. Libanū vero
 genere neutrali thus appellat. Sunt tamen qui
 pro ture mascul. etiam genere declinat
 Liber per i & per u Libet efferri potest.
 Liber. Require in dictione libra.
 Libya huius libyę & libye huius libyes declinari

pōt: & cū i latino in prima: & y greco i media
 syl. scribit: puincia est Aphrice. Statius lib. iij.
 siluaz. Nā nec mihi barbara Trace: nec libye
 natale solū. Libyas huius libyadis eadē scriptu/
 ra: vrbs est Iudææ ab orientali parte Iordanis:
 teste Ptolem. quā Herodes extruxit. vt sup Ma/
 theū Hiero. scripsit. Liba cū i latino insula ē id
 Iudico mari Carmanię adiacēs: vt Ptole. osten/
 dit. Libum: gen⁹ est panis. Vir. in Bucu. Simū
 lactis: & hec tibi liba Priape quotannis. & a li/
 bo ybo greco descendit. qd verbū apud illos
 λειψω scribit. neq; a libero bacchi cognomic:
 libo bas deducit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.
 Libis huius bis (grece λιβυ cū i latino) vterus q/
 daz est: alas aphricus vocatus: q ab Vgu. hic li/
 bus declinari pceptū. Libysa cū i latino in pri/
 ma: & y greco in secūda syl. & duplica. f. oppi/
 dū est Bithynię mediterraneū: teste Ptolem.
 Libye. Regre in dictione libya
 Libyas. Require ibidem.
 Libysa. Require in dictione libya
 Libs. Regre in dictione libya.
 Libum. Ibidem. Libus. Ibidem
 Libidinitas. Regre in dictione Libido
 Libido & libidinitas in vno significato dici po/
 test: teste Marcel. qui & Laberium refert ita scri/
 psisse: libidinitate labitur.
 Libra genus est pōderis. liber huius libri: li syl/
 laba correp. codex vocat & cortex. Liber huius
 liberi: li syllaba pducta: cognomē est Bacchi.
 Liberi: li pducta syl. filij appellant. Liber libe/
 raliter: primam etiam syllabā pducit.
 Librile. Regre in dictione librillum.
 Librilla. Require ibidem.
 Librillū cū duplicato l scribit. Librilla (ing: Fe/
 stus) vocant instrumēta bellica: saxa. f. ad bra/
 chiū grossitudinē: in modū flagellorū loris re/
 uincta: qd ab Vgu. librilla fce. gñe declinari p/
 aptū. Hoc librile cū vnico l scapus libræ dī.
 Liburna. Regre in dictione elyburnū.
 Liburni. Ibidem. Liburnica. Ibidem
 Liburnus. Require ibidem.
 Liburnū (Nam & greci λιβυνο cū i latino:
 neu. gñe. & liburna seu liburnica fce. declinari
 potest: gen⁹ est nauiculę: vimine cōtextę: vt di/
 xit Acron. Liburnū item genus est vehiculi: q
 olim Romanorū nobiles vtebant. Liburn⁹ se/
 stinans Preco dī. Liburnia regio est inter Illy/
 rim & Dalmanā: cuius populi liburni vocita/
 ti sunt. neq; a libro libras liburnia deriuat. vt
 Vgu. sōniauit Et in quocūq; fcatō li syllaba
 corripit. Hora. in initio Epo. Ibis liburnis sup/
 alta nauit. i. nauiculis. Luca. Ordine ptege ge/
 mino creuisse liburnę. hoc est nauiculę: q (vt di/
 ximus) etiā liburnicæ appellant. Sueto. in Au/
 gusto. rursus circa mōtes Ceraunios viribiq;